

عنوان مقاله:

خود پرورانی یا دیدار با خویشتن خویش در هفت خوان رستم و اسفندیار از دیدگاه روانکاوی یونگ

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 11، شماره 39 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سید محمود سید صادقی - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

شمس الحاجیه اردلانی - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

اصغر حبیبی - دانشجوی دکتری، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

خلاصه مقاله:

به کار بستن نظریات تحلیلی جدید در نقد و بررسی متون حماسی، نه تنها آسیبی به هدف و محتوای آن‌ها وارد نمی‌سازد؛ بلکه ظرفیت‌ها و دریچه‌های نوینی فرا روی پژوهشگران و اندیشه‌وران می‌نمایاند. کهن نمونه‌ها یا کهن الگوهای کارل گوستاو یونگ، روان‌شناس و روان‌کاو سوئیسی، از آن جمله هستند. یونگ، اصلی‌ترین، خویش‌کاری قهرمان را، رسیدن به تعادل روحی و شخصیتی یا به عبارتی، شناخت ناخودآگاه و خودآگاه روان خویش و برقراری تعادل بین آنها می‌داند. قهرمانان، انسان‌های برتری هستند که توانسته‌اند با سپری کردن آزمون‌ها به مدارجی، دست یابند که انسان‌های عادی، توانایی آن را ندارند. قهرمانان در پایان سفر قهرمانی خویش، با پشت سر نهادن آزمون‌ها به فرایند فردیت یا خود پرورانی دست می‌یابند. فرایند خود پرورانی یا رسیدن به خویشتن خویش که در ادبیات عرفانی مرحله انسان کامل خوانده می‌شود در ادبیات ما جایگاه والایی دارد و از اساسی‌ترین موضوعات نقد ادبی است که یونگ به آن پرداخته است. در این مقاله، تلاش شده است مراحل رسیدن به این خودآگاهی و خود پرورانی یا کمال قهرمان، بر اساس نظریه یونگ در دو هفت‌خوان رستم و اسفندیار از شاهنام فردوسی مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد

کلمات کلیدی:

رستم، اسفندیار، هفت‌خوان، ناخودآگاه، خود پرورانی، یونگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148253>

